

in structuur en soortenrijkdom van de vegetatie en daarmee van de fauna. Het 'spel' met dichtheden van grazers en de gewenste soortenrijkdom is een belangrijke uitdaging voor de beheerder.

Predatie van moeflons

De wolf keert terug in Nederland en in dit stadium van kolonisatie zijn schapen kennelijk een gemakkelijke prooi, ook omdat ze in het algemeen achter een afzetting zitten. Daarom vormen ook de wildrasters een gevaar voor moeflons. Opgejaagd door wolven lopen de dieren in blinde paniek langs en tegen de rasters en zijn dan een gemakkelijke prooi. Bergop vluchten, wat ooit bescherming bood, kan hier niet. Wolven die eenmaal aan dit soort 'easy food' hebben geproefd, blijven dit doen. En bovendien doden wolven, als veel andere carnivoren, in geval van ruim voorhanden en kwetsbare prooi (moeflons) vaak meer dieren dan ze kunnen verorberen ('surplus killing'). Dit zijn sombere vooruitzichten voor de moeflons op de Veluwe.

Risico's voor de Nederlandse natuur

Onder huisschappen in Nederland komen diverse aandoeningen voor, te veel om hier op te noemen. Moeflons worden over het algemeen hiertegen niet behandeld maar staan ook niet bekend als besmettingsbron. Een bekende rapportage betreft rotkreupel kort na het uitzetten. Van belang is hier het aspect dichtheid: hoe groter de dichtheid hoe groter de kans op uitbraken en overdracht van infectieziekten. Daarvan is in de Nederlandse natuur op dit moment geen sprake.

Pauwoogcichlide in Maastricht

Op het platform mijnvismaat.nl werd in augustus melding gemaakt van een wel heel bijzondere vangst. Sportvisser Rob Krijns ving in Maastricht een pauwoogcichlide (*Astronotus ocellatus*). Deze soort is herkenbaar aan de zwarte oogvlek met oranje rand op de staartwortel. De pauwoogcichlide is voor zover bekend nog niet eerder in Nederland gevangen.

Oorspronkelijk komt deze tropische vissoort alleen voor in Zuid-Amerika. Waarschijnlijk is hij door een aquariumhouder losgelaten. De pauwoogcichlide is een populaire aquariumvis die tot ongeveer 40 cm groot kan worden. Deze vis kan tijdens de zomer een tijdje in het buitenwater overleven, maar zal de komende winter niet doorkomen omdat hij lage temperaturen niet kan verdragen. Het minimum voor deze soort is ongeveer 13°C.

Het wordt sterk afgeraden om vissen uit een aquarium los te laten in de natuur, omdat de gevolgen vaak niet te overzien zijn. Vissen die niet in ons water thuishoren kunnen bijvoorbeeld ziektes bij zich dragen, inheemse soorten wegconcurreren of prederen.

Willie van Emmerik, Sportvisserij Nederland

De Maastrichtse pauwoogcichlide. (Foto: Rob Krijns)